

Acces la justiție pe probleme de mediu - România

See lehekülj on masintõlgitud ja selle kvaliteet ei ole tagatud.

1. Dispoziții constituționale
2. Sistemul judiciar
- #II
4. Accesul la informații
5. Accesul la justiție în participare publică
6. Accesul la justiție în caz de acțiuni sau omisiuni
7. Altor modalități de acces la justiție
8. Calitate procesuală
9. Reprezentare legală
10. Dovezi
11. Măsuri sau acțiuni în încetare
12. Costuri
13. Mecanisme de asistență financiară
14. Respectarea termenelor
15. Alte aspecte
16. În cazul străinilor
17. Cazuri transfrontaliere

I. Dispoziții constituționale

Articolul 35 din Constituție prevede dreptul la un mediu înconjurător sănătos http://www.cdep.ro/pls/dic/site.page?den=act2_2&par1=2#t2c2s0a35 http://www.cdep.ro/pls/dic/site.page?den=act2_2&par1=2#t2c2s0a35

Articolul 35 din Constituția garantează dezvoltarea unui bloc toată legislația de mediu pentru a ajunge la un bun, bine conservată și echilibrată a mediului. Principiile și cadrul general sunt stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Constituția stabilește, de asemenea, norme pentru entitățile fizice și juridice — acestea vor fi obligate să protejeze și să îmbunătățească mediul înconjurător.

Articolul 21 privind accesul la justiție din Constituție arată că:

- Orice persoană are dreptul de a introduce o acțiune în fața unei instanțe pentru apărarea drepturilor sale libertăți și interesele legitime.
- Exercițarea acestui drept nu va fi restricționată prin orice lege
- Toate părțile au dreptul la un proces echitabil și la o soluție într-un termen rezonabil
- Competența specială administrative este opțională și gratuit.

Interpretarea celor două articole menționate mai sus concluzionează că aveți acces la justiție în ceea ce privește protecția mediului și că acest drept nu poate fi restricționat.

În conformitate cu sistemul juridic român, Constituția este actul juridic care urmează să fie găsite în vârful piramidei juridice. Toate celelalte acte normative trebuie să corespundă dispozițiilor Constituției.

În ceea ce privește dreptul constituțional la mediu pot fi invocate în mod direct în fața instanțelor. Cu toate acestea, există legi dezvoltate în continuare dreptul de a mediului. Pe de altă parte, uneori, instanțele și organismele administrative nu se va aplica Constituția individual care să ateste că acesta este un act cu caracter general care nu pot fi aplicate ca atare.

În conformitate cu articolul 11 alineatul 2 din Constituție, tratatele ratificate de Parlament fac parte din dreptul intern. Aceasta înseamnă că puteți invoca în mod direct acordurile internaționale. Toate informațiile de la întrebarea 3 este aplicabil.

Convenția de la Aarhus este un tratat internațional pentru drepturile omului. În conformitate cu articolul 11 din Constituție face parte din dreptul național. Potrivit art. 20, în cazul în care există discrepanțe între tratatele privind drepturile fundamentale, în Convenția de la Aarhus, precum și legislațiile naționale, apoi Tratatul internațional se aplică, cu excepția cazului în care dreptul intern cuprinde dispoziții mai favorabile.

După ratificarea sa, dreptul internațional are efecte în mod automat în legislația națională, ceea ce oferă părților interesate dreptul de a invoca în mod direct sau în combinație cu alte acte normative care să detalieze cadrul de punere în aplicare, dacă este cazul, și prin care se impune obligația ca organismele administrative sau instanțele judecătorești să ia în considerare dispozițiile acestuia. Convenția de la Aarhus a fost ratificată prin Legea nr. 86/2000.

II. Sistemul judiciar

România a trei niveluri de competență atât în cauzele civile și penale:

- 188 Mai multe instanțe, în fiecare județ, chemate să decidă ca prima instanță
- Care sunt instanțele în fiecare de județ — 42, audiere cauze de recurs
- Curțile de apel, 15, chemate să decidă în al doilea recurs
- Înalta Curte de Casație și Justiție — Competențe speciale

Există excepții prevăzute de lege în cazul în care prima instanță este Tribunalul, Curtea de apel sau chiar de Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și cazurile în care avem numai două grade de jurisdicție, prima instanță și un apel.

Urmărirea penală este organizată pe lângă instanțe menționate mai sus.

Fiecare instanță, cu excepția Tribunale, a diferite secțiuni, cum ar fi:

- Secția civilă, ședință decât cauzele civile,
- Secția penală, Secția de ședință decât cauzele penale,
- Secțiunea administrativă, sesizată numai cazurile derivate din dreptul administrativ etc.
- Tribunalul militar teritorial
- Tribunalul military

Nu există instanțe speciale în materie de protecție a mediului. În general, aceste cazuri începe în secția de contencios administrativ a Tribunal și apoi la secția de contencios administrativ a Curții de Apel în recurs. Al treilea grad de jurisdicție, al doilea recurs nu există în acest caz. În cazul în care actul administrativ este emis de o autoritate centrală, prima instanță va fi Curtea de apel, iar cea de-a doua va fi Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cauzele în materie de mediu se vor rezolva nu doar în secțiile administrative ale instanțelor judecătorești, ci și în alte secțiuni, atunci când obiectul litigiului nu este un act administrativ.

Nu există posibilitatea de a căuta instanța cea mai favorabilă. Competențele Curții sunt obligatorii și precizate în mod clar.

În cazurile cu trei grade de jurisdicție, există două căi de atac:

- O — care reprezintă un al doilea proces și care suspendă decizia primei instanțe;
- Pe de altă parte, există doar un număr limitat de motive care pot fi invocate și nu suspendă deciziile anterioare în general, cu excepția anumitor situații prevăzute de lege.

În cazurile cu două grade de jurisdicție, în procedura administrativă, în recurs, Curtea are posibilitatea de a analiza acest caz în toate aspectele. Cu privire la recurs în astfel de cazuri suspendă decizia primei instanțe.

În ceea ce privește dreptul penal, primul și al doilea cazuri sunt căile de atac ordinare și decizia poate fi aplicabilă atunci când devine definitivă, în conformitate cu legea.

Căile de atac extraordinare:

- „Recursul în anulare” nu vizează rejudecarea cauzei, ci de a corecta anumite erori evidente, procedural sau material.
- „evaluarea” — se urmărește a se vedea cazul din nou atunci când s-a constatat că anumite elemente de probă noi, cum ar fi: un judecător a fost condamnat pentru un delict legat de dosar, sau unele elemente noi și că nu au putut fi găsite în cursul perioadei inițiale de proces sau o nouă decizie a Curții a fost pronunțată, pronunțată în aceeași problemă, între aceleași părți, etc.

Articolul 18 din Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă arată că acestea au de asemenea atât casație și unele drepturi de reformă.

Instanța poate:

- Decide că un act administrativ este anulat total sau parțial;
- Obligarea autorității să emită un act administrativ nou, un document sau să execute o anumită procedură administrativă;
- Decide dacă procedurile administrative care au fost efectuate pentru emiterea actului administrativ în judecată, sunt legale sau nu;
- Decide cu privire la despăgubiri, dacă acest lucru a fost solicitat de reclamant;

În ceea ce privește un contract administrativ, instanța poate:

- Decide anularea în totalitate sau parțial;
- Obligă autoritatea să semneze contractul în cazul în care reclamantul are dreptul la acest contract;
- Să impună anumite obligații pentru părți;
- Să înlocuiască Acordul de una dintre părți dacă interesul public cere acest lucru;
- Decide cu privire la despăgubiri morale și materiale;

Legea privind protecția mediului, Ordonanța Guvernului nr. 195/2005, art. 5, prevede că orice persoană are dreptul de a face apel la o Curte de Justiție sau adresa autorităților administrative să protejeze dreptul la un mediu sănătos, fără să fie necesar să dovedească existența încălcării unui drept. ONG-urile din domeniul protecției mediului au, de asemenea, calitate procesuală activă în instanță în orice cauză în materie de mediu.

Nu există alte dispoziții speciale în ceea ce privește legislația de mediu. Procedura judiciară este reglementată de Codul de procedură civilă.

Instanța nu poate acționa din proprie inițiativă în România. Cu toate acestea, instanțele pot solicita Curții Europene de Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare

III. Accesul la informații

FOIA, 544/2001 prevede că

- Dacă nu sunteți mulțumit de răspunsul primit sau nu au primit un răspuns la solicitarea de informații, puteți depune o reclamație administrativă la autoritatea publică și solicita ca funcționar public însărcinat cu răspunsul (răspunsurile) necorespunzător/lipsa unui răspuns, să fie sancționate;
- Puteți solicita instanței să oblige autoritatea de a divulga informațiile solicitate și de a primi daune morale. În practică despăgubirile sunt foarte dificil de dovedit și, prin urmare, sunt foarte rar obținute.

Actul normativ care reglementează informațiile despre mediu este Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informațiile despre mediu. Acest act legislativ este finalizată, ori de câte ori thare sunt situații care nu sunt reglementate în mod special la informații privind mediul, cu dispoziția din Legea nr. 544/2001 privind accesul la informațiile publice.

Articolul 15 alineatul (3) din HG 878/2005 stipulează, în cazul în care informațiile despre mediu solicitare este respinsă, ar trebui, de asemenea, să furnizați o justificare pentru motivele de a face acest lucru și, de asemenea, oferă informații privind accesul la justiție.

Cererea de informații poate fi oral sau în scris.

În cazul în care solicitați informații verbal, apoi, dacă informația este disponibilă, veți primi imediat. În caz contrar, veți fi însărcinat să depună o cerere scrisă.

Ar trebui să primiți răspunsul la cererea scrisă în termen de 10 de zile. Ar trebui să primiți un refuz de informații, motivată în termen de 5 de zile. În cazul în care informațiile solicitate sunt prea complicate, în 10 zile ar trebui să primiți o scrisoare prin care sunteți informat despre această situație și de prelungire a perioadei de 30 de zile.

Informațiile referitoare la mediu sunt puse la dispoziția solicitantului, în conformitate cu termenul limită specificat, cât mai curând posibil și cel târziu în termen de o lună de la primirea de către autoritatea publică. În cazul în care volumul și complexitatea informațiilor solicitate a fi atât de mare încât o lună termenul nu poate fi respectat, acesta se prelungește la două luni de la primirea cererii la autoritatea publică. În astfel de cazuri, solicitantul este informat cât mai curând posibil sau cel puțin înainte de expirarea termenului de o lună, cu privire la prelungirea termenului limită de răspuns și extinderea motive.

Dacă nu sunteți mulțumit de răspunsul primit, puteți:

- Înaintarea unei plângeri către șeful autorității publice în 30 de zile, întrucât ați primit răspuns sau în cazul în care răspunsul ar fi trebuit să fie primite (după 10 zile). Autoritatea publică trebuie să organizeze o Comisie care va analiza situația și va trimite un răspuns în termen de 15 de zile;
- Puteți solicita direct Curții să oblige autoritatea publică să vă ofere informații și, de asemenea, să ceară despăgubiri în 30 de zile, întrucât ați primit răspuns ilicit sau având în vedere că răspunsul ar fi trebuit să fie primite (după 10 zile).

În cazul în care informațiile sunt clasificate, Curtea nu va avea acces la informațiile, cu excepția cazului în care judecătorul are o autorizație din partea Oficiului registrului național al informațiilor clasificate. În cazul în care informațiile nu sunt clasificate Curtea are acces deplin. —. Informațiile confidențiale pot fi, de asemenea, stabilite în contracte. În acest caz Curtea nu vor avea acces la informații confidențiale.

În cazul în care instanțele vor constata că informațiile au caracter public, și nu este clasificat, Curtea poate dispune ca informațiile să fie dezvăluite. În cazul în care informațiile sunt clasificate, Curtea nu va fi în măsură să aibă acces la informații într-un proces să facă acest lucru. Puteți fie să invoce excepția clasificării ilegale, și un alt dosar va fi format și un alt judecător (autoritate de oficiul registrului național al informațiilor clasificate) va soluționa această cauză, sau începe un nou proces prin care se solicită fie pentru declassificarea sau pentru anularea clasificării. În aceste cazuri, judecătorii autorizate de oficiul registrului național al informațiilor clasificate vor să judece cauza.

IV. Accesul la justiție în participare publică

Nu există niciun recurs împotriva deciziilor administrative la un organism administrativ superior. Acestea pot fi contestate în instanță după ce trimiteți o reclamație administrativă instituției care a luat decizia administrativă pe care nu le place.

Reclamația administrativă este gratuită. Aceasta este reglementată de Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă. Orice persoană care consideră că drepturile sale au fost încălcate sau interesele de decizie are dreptul să depună o plângere administrativă la autoritatea care a emis actul administrativ sau la un organ superior, în cazul în care există un astfel de stat. Cererea trebuie să fie depusă în termen de 30 de zile de la data la care ați luat cunoștință despre actul administrativ

- 6 luni de la data la care ați luat cunoștință de actul administrativ în cazul în care aceasta a fost adresată și se referă la o altă persoană;
- În cazul în care cazul dumneavoastră se referă la un contract administrativ, 6 luni începând cu contractul a fost emis, modificat, având în vedere că una dintre obligațiile din contract a fost respectat, având în vedere faptul că ziua în care contractul a expirat, sau deoarece ați luat cunoștință că una dintre condițiile stipulate în contract este neclar;

Deciziile administrative de primul grad pot fi atacate direct în instanță numai în jurisdicțiile administrative speciale. În probleme de mediu nu există competențe speciale.

Reclamația administrativă este obligatorie, cu câteva excepții:

- Dacă ați înaintat o cerere referitoare la un drept sau un interes legitim pentru autoritate și ați primit niciun răspuns în 30 zile, sau au fost refuzate;
- În cazul în care sunteți să atace un act normativ administrativ;
- În cazul în care sunteți atacarea o ordonanță sau o ordonanță de urgență;
- Excepții de ilegalitate;

- Dacă sunteți sau nu reprezintă prefectului, Ombudsmanul, Ministerului Public, Agenției naționale pentru funcționari publici;

Căile de atac pe care le presupune controlul procedurale și de fond. Pentru aspectele tehnice, judecătorul poate dispune un raport tehnic/de expertiză elaborat de un expert judiciar. Raportul tehnic/expertiză are aceeași valoare ca alte dovezi materiale/probe.

Instanțele pot examina orice act administrativ, inclusiv planurile de utilizare a terenurilor, planuri de urbanism, autorizațiile de mediu etc.

Nu există reglementări speciale pentru cauzele în materie de mediu. Toate acestea sunt în mod normal proceduri administrative comune în instanță:

- Orice persoană are calitate procesuală activă în instanță în conformitate cu Legea privind protecția mediului, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005. Dacă sunteți o persoană fizică trebuie să justifice un interes de a se da curs dosarului. În cazul în care sunteți un ONG de protecție a drepturilor omului sau a mediului, atunci doar vă sunt considerate a justifica un interes public legitim;
- Reclamație administrativă este obligatorie:
 - În ceea ce privește actele normative, administrative, planurile de utilizare a terenurilor, sau altele, ca deciziile/hotărârile de Consiliul Județean, guvernului etc. reclamația administrativă se poate face în orice moment;
 - În cazul în care sunteți beneficiarul actului trebuie să transmiteți în termen de 30 de zile, întrucât actul v-a fost comunicat;
 - În cazul în care sunteți un terț, trebuie să trimiteți reclamația administrativă în termen de 6 luni, întrucât actul v-a fost comunicat,
- Instanța competentă este cea de la sediul central sau de la sediul autorității, puteți alege care dintre ele;
- Puteți confirma afirmațiile dumneavoastră cu documente, interogarea, martori, expertizei judiciare; Puteți solicita, iar instanța va decide ce dovezi sunt relevante pentru cazul;
- Curtea nu va revizui legalitatea de fond a actelor, însă legea acordă, de asemenea, această posibilitate; Aceasta depinde în totalitate de înțelegerea a judecătorului cu privire la cauza;
- În cazul în care veți fi împotriva unui certificat de urbanism, Curtea ar putea să respingă cazul dumneavoastră deoarece jurisprudența instanțelor române nu este unanim pe această temă;

Deciziile privind necesitatea EIA [1] pot fi atacate în instanță în aceleași condiții menționate mai sus.#1 Nu există reglementări specifice.

Instanțele pot reexamina deciziile de delimitare a domeniului de aplicare în aceleași condiții cu cele prevăzute în capitolele anterioare.

În momentul în care screening-ului și al deciziilor de delimitare a domeniului de aplicare în România sunt în realitate unul și același act, evaluare și la delimitarea domeniului de aplicare sunt efectuate în același stadiu.

Căile de atac pe care le presupune controlul procedurale și de fond. Pentru aspectele tehnice, judecătorul poate solicita un raport tehnic/expertiză elaborată de un expert judiciar. Raportul tehnic/expertiză are aceeași valoare ca alte dovezi materiale/probe.

Participarea la etapa de consultare publică nu reprezintă o condiție pentru a candida în fața instanțelor.

Acțiunea în încetare este reglementată prin articolele 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 privind procedura administrativă în instanță. Măsurile și acțiunile în încetare pot fi depuse la instanța competentă de îndată imediat după reclamația administrativă este trimisă către autoritatea publică, sau împreună cu cererea principală. Să fie acordate, există două condiții care trebuie să fie îndeplinite:

- Să dispună de un caz bine documentat
- Pentru a dovedi o daună iminentă

Nu există dispoziții speciale pentru deciziilor IPPC [2] sau autorizări.#2 Acestea vor fi analizate, la fel ca orice alt act administrativ

Aceleași norme se aplică în cazul permanent act administrativ privind IPCC în ceea ce privește orice alt act.

Aceleași cerințe se aplică pentru acțiunile în încetare în cadrul procedurilor EIA și IPPC pentru a oricărui act administrativ.

V. Accesul la justiție în caz de acțiuni sau omisiuni

În cadrul procedurii civile, orice persoană se poate adresa în instanță împotriva persoanelor fizice sau a entităților juridice prin care să solicite ca fond acestora dreptul la un mediu sănătos și echilibrat trebuie respectate. În conformitate cu articolul 5d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 — Legea privind protecția mediului, „orice persoană are dreptul de a adresa autorităților administrative și/sau judiciare orice probleme de mediu, în mod direct sau prin intermediul ONG-urilor de mediu, indiferent de o încălcare a unui drept”. Da, puteți solicita ca orice act sau omisiune care ar asigura respectarea dreptului dumneavoastră la un mediu sănătos și echilibrat, în conformitate cu Constituția României, chiar dacă nu a suferit niciun prejudiciu în mod direct. În cazul în care, cu toate acestea, drepturile voastre nu este afectată, în conformitate cu articolul 5e), aveți dreptul la despăgubiri.

În cazul în care subiectul cererii dumneavoastră ar fi un act administrativ care a fost emis sau ar fi fost emise (omisiune), atunci cauza vor fi tratate de instanțele administrative și, de asemenea, ar trebui să depuneți o plângere împotriva organului administrativ, împreună cu beneficiarul actului administrativ. Cu toate acestea, în procedurile administrative, ar trebui, de asemenea, să demonstreze o încălcare a drepturilor dvs. — interes legitim privat. Nu veți avea calitate procesuală activă în instanță dacă veți invoca protecția generală a drepturilor omului sau a mediului — interes legitim public. Numai ONG-urile (inclusiv organizațiile sociale interesate, de asemenea, asociații și fundații) poate invoca în justiție încălcarea unui interes legitim public.

De asemenea, instanțele administrative să se pronunțe împotriva organismelor de stat în conformitate cu Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă. În conformitate cu art. 1 din prezenta lege orice persoană poate depune o plângere în instanță împotriva unui organism administrativ în cazul în care un interes legitim public sau privat sau un drept material a fost afectat de un act administrativ emis de autoritatea respectivă, prin nesoluționarea o cerere în timp util, în conformitate cu termenele menționate în legi diferite. De exemplu, un răspuns la o petiție trebuie să fie acordat în 30 de zile. În cazul în care ați suferit nici un fel de despăgubiri, puteți, de asemenea, să solicitați despăgubiri.

În conformitate cu articolul 8 din aceeași lege, în cazul în care considerați că:

- interesele dumneavoastră legitime au fost încălcate drepturile dumneavoastră juridice sau de un act unilateral administrative,
- nu sunteți mulțumit de răspuns la reclamația administrativă sau dacă nu ați primit niciun răspuns la reclamație,
- Cererea dumneavoastră nu a fost soluționată în termenul prevăzut de lege
- organul administrativ a refuzat să soluționeze cererea dumneavoastră

Organul administrativ au refuzat să execute operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim dumneavoastră puteți solicita instanței:

- Anularea totală sau parțială a actului administrativ
- Măsurile reparatorii pentru prejudiciul pe care ați suferit
- Compensații pentru daune morale

În cazul în care sunteți un ONG, puteți solicita instanței menționate mai sus cu condiția să fiți protejarea unui interes legitim public.

În cazul în care nu aveți, puteți invoca interesul legitim numai dacă încălcarea este un interes legitim public logic din atingerea adusă dreptului material sau interes legitim privat.

Autoritățile competente în chestiuni privind răspunderea pentru mediul înconjurător sunt:

- Agenția județeană pentru protecția mediului (articolul 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007, care a transpus Directiva 2004/35/CE privind răspunderea pentru mediul înconjurător);
- Garda Națională de Mediu (art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007) care are competența de a controla și a da amenzi celor care încalcă legislația în domeniul mediului;

În conformitate cu articolul 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007, orice persoană, afectate sau care pot fi afectate de daune de mediu, sau consideră că un drept sau un interes legitim a fost afectată, poate:

- trimiteți observații la Garda Națională de Mediu
- să solicite agenției județene pentru protecția mediului să ia măsuri în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007

În conformitate cu articolul 20 alineatul 2, se consideră că ONG -urilor de mediu” drepturilor și interesele legitime sunt încălcate, iar acestea se pot adresa, în orice situație, autoritățile menționate mai sus.

Deciziile sunt acte administrative și sunt judecate de instanțele de contencios administrativ, în conformitate cu normele generale prevăzute de Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă (articolul 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2007). Puteți depune o reclamație administrativă împotriva deciziei autorității în termen de 30 de zile, sau să acționeze în justiție împotriva lipsei de răspuns la solicitarea dumneavoastră de acțiune. În cazul în care nu primiți un răspuns la reclamația administrativă sau răspunsul nu este satisfăcător, puteți cere instanței să revizuiască decizia în termen de 6 luni de la o omisiune sau primește răspuns negativ.

Decizia autorității pot fi atacate în instanță, conform celor descrise mai sus, în conformitate cu Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă. De asemenea, în conformitate cu articolul 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, orice persoană se poate adresa în instanță împotriva efectelor nocive asupra mediului și poate solicita Curții să ia măsuri împotriva poluatorului.

Ombudsmanul nu are competențe specifice în domeniul mediului. Acesta dispune de competențe în apărarea drepturilor și libertăților individuale. Ombudsmanul poate, printre altele:

- Soluționarea plângerilor trimise de persoane;
- emite avize la cererea Curții constituționale;
- Inițierea procedurii în fața instanței de contencios administrativ conform Legii nr. 554/2004 cu privire la procedurile judiciare administrative (a se vedea următorul paragraf);
- Înainta un recurs în interesul legii la Înalta Curte de Justiție și Casație;
- Prezintă rapoarte Parlamentului European. Rapoartele pot recomanda modificări ale legislației;
- Prezenta rapoarte Parlamentului sau prim-ministrului dacă, în cursul cercetărilor sale, pe care le-a întâmpinat legislația care încalcă statul de drept;

În conformitate cu dreptul administrativ Ombudsmanul are calitate procesuală activă în fața instanței împotriva oricărui act administrativ ilegal, inclusiv în ceea ce privește aspectele de mediu. În conformitate cu art 1 din Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă, Ombudsmanul poate acționa numai în cazul în care acesta este solicitat de un petiționar. În cazul în care Ombudsmanul dosarele cauzei la instanța administrativă, ca petiționarul să devină reclamantului. În cazul în care refuzați, Curtea va anula cazul.

Procurorii

În conformitate cu articolul 1 alineatul 4 din Codul de procedură administrativă Legii nr. 554/2004 Procurorul are competența de a solicita Curții să anuleze acte administrative individuale unilaterale care încalcă drepturile, interesele și interesele legitime ale persoanelor care vor să devină reclamanților în cauza pendinte în fața instanței de contencios administrativ. Procurorul poate intenta o astfel de cauză numai cu acordul anterior furnizate de părți al căror drept, libertății sau a dobânzii a fost încălcată.

În cazul în care procurorul consideră că un interes public legitim a fost încălcată de un act normativ administrativ, aceasta poate acționa împotriva acesteia în fața instanței de contencios administrativ. În acest caz, dacă funcționarea unui serviciu public administrativ ar fi perturbată grav, aceasta poate, de asemenea, să solicite pentru o acțiune în încetare.

Procurorul nu are alte competențe speciale în materie de mediu. Aceasta poate urmării în justiție a infracțiunilor împotriva mediului, așa cum este prevăzut de lege.

Autoritatea publică care a emis un act administrativ poate solicita Curții anularea dacă fapta a produs efecte și nu va putea fi revocată de către autoritate. Curtea va analiza legalitatea actelor emise în conformitate cu aceasta și, de asemenea, efectele produse de aceste acte.

Nu există nicio urmărire penală privată în România.

În conformitate cu articolul 3 alineatul (12) din Hotărârea Guvernului nr. 57/2009 care reglementează atribuțiile și funcționarea Ministerului Mediului, această instituție asigură controlul și respectarea legislației de mediu, la nivel național, a persoanelor fizice și juridice, prin urmare, organelor administrative.

Ministrul păstrează direcția de inspecție și control pentru a îndeplini această sarcină.

Capacitatea Ombudsmanului și procurorul să solicite Curții să anuleze documente administrative ilegale au fost descrise mai sus.

Prefect, de asemenea, pot ataca în instanță deciziile administrative luate de alte județe, exercită un control de legalitate, ca o competență generală.

VII. Calitate procesuală

1. Descrieți normele privind calitatea procesuală aplicabile unor diferite tipuri de proceduri și unor diferiți actori. Descrieți modul în care conceptele de încălcare a unui drept și de interes suficient etc. se interpretează în țara dumneavoastră.
(a se utiliza tabelul de mai jos)

Calitate procesuală	Procedura administrativă	Procedura judiciară
Persoane fizice	X	X
ONG-uri	X	X
Alte entități juridice	X	X
Grupurile ad-hoc	X	X
ONG-urile străine	X	X
Altele [3]#_ftn3	X	X

Procurorul, Ombudsman și autoritățile publice, astfel cum este descris în capitolul VI punctul 2.

O autoritate publică poate acționa ca oricare altă persoană împotriva actelor emise de alte autorități publice în cazul în care drepturile sau interesele legitime sunt încălcate. Cu toate acestea, organele administrative sunt aproape exercitând această competență.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului prevede, de asemenea, că ONG-urile de mediu au calitate procesuală în fața instanței în cazurile care au ca obiect protecția mediului. Nu există reguli speciale pentru diferite niveluri de protecție a mediului.

Curtea acțiunii în instanțele administrative se supune normelor prevăzute prin Legea nr. 554/2004, menționate mai sus. Persoanele fizice sau juridice private pot contesta actul administrativ care invocă un interes legitim public, în măsura în care aceasta este o consecință a încălcării dreptului individual sau interes legitim privat.

Alte instituții sau organisme de stat au calitate procesuală activă, astfel cum este descris în capitolul VI.

Aceleași norme se aplică pentru calitatea procesuală a persoanelor fizice/ONG-urilor în cazul procedurilor EIA și IPPC, astfel cum este descris în capitolul V.

VIII. Reprezentare legală

Avocații reprezintă interesele unei părți în instanță. Consilier juridic nu este obligatorie în materie de mediu sau în orice chestiune cu excepția cauzelor penale, în conformitate cu Codul de procedură penală. În cauzele penale, inclusiv în domeniul infracțiunilor împotriva mediului, persoana acuzată trebuie să fie asistată de un avocat.

În conformitate cu noul Cod de procedură civilă, părțile trebuie să fie asistate de un avocat în a doua instanță.

În România există din ce în ce mai mulți avocați sunt interesate de protecția mediului, deoarece asigură un fel de popularitate și recunoaștere publică a avocatului părții. Acest lucru este extrem de necesar, recunoaștere din cauza faptului că orice tip de publicitate pentru avocați este ilegală în România.

IX. Dovezi

Nu există norme specifice în materie de mediu. În conformitate cu articolul 13 din Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă, instanța trebuie să dispună o autoritate administrativă să prezinte toate documentele care au fost luate în considerare atunci când au emis actul a cărui anulare este solicitată. Reclamantul poate să furnizeze niciun element care să dovedească afirmațiile: documente, interrogatorii, sistemul judiciar expertiză și/sau martori.

În procedurile civile și penale, Curtea nu are nicio obligație de a obliga pârâtul să furnizeze documente. Cu toate acestea, există un regulament de procedură care ar permite Curții să considere că partea, care a refuzat să prezinte anumite documente, a recunoscut prezumția de cealaltă parte, numai în materie civilă.

Elementele de probă sunt depuse de către părți la începutul procedurii judiciare, imediat după ce toate celelalte excepții procedurale au fost pronunțate de Curte. Curtea poate solicita probe din proprie inițiativă, în cazul în care consideră că adevărul poate fi stabilit, în funcție de rolul activ al Curții. Cu toate acestea, acest rol, aplicabil numai în cauzele civile, este limitată de

dreptul reclamantului de a dispune de propria sa acțiune în instanță. Dovezile trebuie să fie mai întâi a lăsat de Curte și apoi să fie înaintată instanței. Nu există diferențe între procedurile civile și procedura administrativă.

Cu toate acestea, Codul de procedură civilă jurisdicțional are trei etape: prima instanță, precum și două recursuri. În prima instanță și în cadrul primului recurs niciun element de probă pot fi propuse Curții, iar instanța va permite doar elementele de probă care sunt utile în acest caz. În al doilea recurs numai documente pot fi furnizate ca dovezi. Acesta poate fi admisibilă numai pe un număr limitat de motive prevăzute în Codul de procedură civilă.

În cadrul procedurii administrative există numai prima instanță și un apel. În procedura de recurs numai documentele pot fi admise ca probe, dar instanța poate să analizeze argumentele referitoare la toate aspectele, pentru a compensa lipsa recurs în această procedură.

Experți judiciari oferă expertiză judiciară. Valoarea taxelor este plătit acestuia de către partea care a solicitat expertiză. Părțile pot solicita instanței să permită propriilor experți care vor participa la expertiza realizată de expert judiciar. Curtea poate dispune de asemenea că expertiza este efectuată de un institut sau laborator specializat.

În cazul în care nimeni nu pe lista experților judiciari a specialitatea solicitate de cauze, Curtea poate dispune un cunoscut om de știință sau personalitate în cele necesare într-un anumit domeniu de competență, la fel ca profesor la Universitatea. Aceste dispoziții sunt reglementate de Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește concluziile tehnice expertului, Curtea trebuie să ia în considerare prezentele concluzii. Cu toate acestea, Curtea nu poate să facă abstracție de expertiză în cazul în care aceasta a fost adoptată cu încălcarea normelor procedurale în ceea ce privește expertiza judiciară sau în cazul în care concluziile sunt în contradicție cu obiectul litigiului.

Nu există diferențe între procedura administrativă și procedura civilă, și nu există dispoziții speciale pentru probleme de mediu în ceea ce privește expertiza judiciară.

X. Măsurile sau acțiunile în încetare

Regula principală este aceea că nu există niciun efect represivă în orice circumstanțe. În toate aceste cazuri, Curtea trebuie să fie sesizată pentru o acțiune în încetare. Efectele actului va fi suspendată numai în cazul în care acțiunea în încetare este admis de către Curte. Calea de atac împotriva deciziei Curții să admită acțiunea în încetare nu va suspenda punerea în aplicare a prezentei decizii.

În procedurile de expropriere decizia administrativă este executate imediat. Dreptul de proprietate sunt transferate de la proprietarul privat către stat prin intermediul unui act administrativ unilateral imediat după bani oferită de expropriator sunt expediate într-un cont bancar (proprietarul privat pot primi banii numai dacă acesta nu ia măsuri juridice împotriva expropriator cere mai mulți bani). Având ca obiect o acțiune în încetare pentru a suspenda acest transfer exproprierea este inadmisibil, în conformitate cu Legea nr. 255/2010.

Alte documente administrative, de asemenea, produce efecte indiferent de o acțiune în anulare în fața instanței. Singurul efect suspensiv este asigurată de acțiunea în încetare.

Este posibilă o acțiune în încetare, atât în procedura administrativă, precum și Codul de procedură civilă.

Măsurile și acțiunile în încetare în cadrul procedurilor administrative în ce privește numai suspendarea efectelor unui act unilateral administrative.

În cadrul unei proceduri civile, instanța poate acorda o acțiune în încetare pentru a garanta protecția unui drept, pentru a preveni o daună iminentă, și să elimine obstacolele legate de executarea unui ordin judecătoresc. Ordinul este menționat doar în situații de urgență și doar pentru o perioadă limitată de timp.

În conformitate cu articolul 14 din Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă, puteți solicita acțiuni în încetare, imediat după ce ați depus reclamația administrativă a autorității publice care a emis actul, înainte de depunerea, la instanță, cererea de anulare a actului.

În conformitate cu articolul 15 din Legea nr. 554/2004 privind procedura judiciară administrativă, măsurile și acțiunile în încetare pot fi au solicitat, de asemenea, alături de anulare cerere sau printr-o cerere separată, care poate fi introdusă până când prima instanță a ajuns la o decizie cu privire la anularea actului.

Să fie acordat, trebuie să dovediți că acest caz este bine justificat și că, în absența unor măsuri sau acțiuni în încetare o daună iminentă ar fi suferit.

În cadrul procedurii civile, acțiunea în încetare este acordată în situații de urgență și pentru o perioadă limitată de timp, astfel cum este descris mai sus.

Atât în procedura administrativă și procedura civilă, recursul poate fi introdus în termen de 5 de zile de la decizie scrisă a Curții.

XI. Costuri

1. Care sunt categoriile de cost un solicitant trebuie să le achite atunci când recurge la justiție pe probleme de mediu? (5-10 fraze).

Categoriile de costuri sunt:

- Taxa Curții
 - Onorariul de avocat
 - Onorariul de expert judiciar
 - Cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte în conformitate cu principiul „cine pierde, plătește”
2. Să ofere o evaluare a taxelor judiciare (taxă pentru demararea unei cauze în instanță, în diferite tipuri de proceduri) și taxei pentru calea de atac aplicabil în țara dumneavoastră. (3-5 fraze).

Taxele instanțelor sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

Taxa pentru instanțe administrative, acesta variază între aproximativ 11 EUR (50 RON) și 66 EUR (300 RON).

Taxele pentru instanțe civile sunt stabilite în funcție de valoarea litigiului. Există mai multe criterii indicate de anumite valori stabilite prin lege.

- Dacă valoarea este mai mică de 111 EUR (500 RON), taxa judiciară este de 8 %, dar nu mai puțin de 4 EUR (20 lei)
- În cazul în care valoarea este între 111.1 (501 RON) și 1 111 EUR (5000 RON), taxa Curții este de 8 EUR (40 RON) plus 7 % pentru valoarea mai mare de 111 EUR (500 RON);
- În cazul în care aceasta se situează între 1 111 EUR (5000 RON) și 5 555 EUR (25000 RON), taxa Curții este de 78 EUR (355 RON) plus 5 % pentru valoarea mai mare de 1 111 EUR (5000 RON);
- dacă aceasta se situează între 5555 și 1 de euro (25001 RON) și 11 111 EUR (50000 RON), taxa Curții este de 301 EUR (1355 RON) plus 3 % pentru valoarea mai mare de 5 555 EUR (25000 RON)
- dacă aceasta se situează între 11111 și 1 de euro (50001 RON) și 55 555 EUR (250000 RON) taxa Curții este de 467 EUR (2105 RON) plus 2 % pentru valoarea mai mare de 11 111 EUR (50000 RON)
- mai mare de 55 555 EUR (250000 RON) și 1 356 EUR (6105 RON) plus 1 % pentru valoarea mai mare de 55 555 EUR (250000 RON)

Taxa pentru calea de atac ca al doilea grad de jurisdicție este jumătate din taxa în prima instanță, dar nu mai mică de 4 EUR (20 RON):

Taxa pentru calea de atac, ca al treilea grad de jurisdicție, taxa era de 22 EUR (100 RON) de casație motive reglementate în art. 488 punctul 1 punctele 1-7 din Noul Cod de procedură civilă. În cazul în care motivele referitoare la aplicarea dreptului material în cazurile care pot fi evaluate în bani, taxa de Tribunal este de 50 % din suma plătită în prima instanță, dar de cel puțin 22 EUR (100 RON). Pentru cazurile care nu pot fi evaluate în bani taxa Curții este de 22 EUR (100 RON).

În cazul în care recursul este formulat împotriva unei decizii a Tribunalului în ceea ce privește:

- Suspendarea proceselor, taxa este de 4 EUR (20 lei)
 - proces de anulare a Curții întrucât redevența nu a fost plătită, sau orice alte cazuri în care cauza nu a fost realizat, taxa Curții este de 11 EUR (50 RON).
3. Oferiți o estimare a comisioanelor pentru experți, onorariile avocaților și a altor taxe categorii tipice în materie de mediu. (10 propoziții)

Nu există niciun criteriu pentru a estima o taxă de expert sau de avocat. O taxă pentru un expert a fost de aproximativ 2 000 EUR și o taxă pentru un avocat care nu lucrează pentru ONG-urile de mediu, este de cel puțin 1 000 EUR.

Foarte puține avocații lucrează pentru ONG-uri, astfel încât accesul la asistența unui avocat este foarte dificilă.

4. Care este costul unei măsuri de încetare/măsuri provizorii? Este un depozit/angajament reciproc de plată a daunelor-interese necesare? (3 propoziții)

Taxa se aplică pentru măsurile sau acțiunile în încetare în cauze civile este de 4 EUR (20 RON), în cazul în care nu sunt evaluate în bani. Dacă aceasta este situația, taxa Curții sunt evaluate în bani, taxa este de 11 EUR în cazul în care valoarea este stabilită la 444 EUR (2000 RON) și 44 EUR (200 RON) stabilit în cazul în care valoarea este mai mare decât 444 EUR (2000 RON) nu este necesar. a depozitelor.

Măsurile și acțiunile în încetare în fața instanței de contencios administrativ nu este menționată și, prin urmare, ar trebui să se aplice articolele 27, care se referă la toate celelalte cazuri care nu pot fi evaluate în bani. Pentru astfel de cazuri, taxa Curții este de 4 EUR (20 RON).

5. Să „cel care pierde plătește”? Modul în care este aplicată de instanță? Care sunt excepțiile de la această normă nu se aplică? (5-10 fraze).

Se aplică principiul „perdantul plătește” de fiecare dată când cealaltă parte solicită costurile pe care a trebuit să se sprijine pe parcursul procesului. În cazul în care cealaltă parte nu solicită o astfel de costuri nu se va aplica acest principiu. Curtea ar putea, de asemenea, să compenseze cheltuielile în cazul în care numai o parte din cererea dumneavoastră a fost admis, iar restul respins. În acest caz, Curtea poate compensa cheltuielile, astfel încât nici una dintre părți va plăti partea rămasă, sau chiar nimic, în cazul în care întreaga sumă ar urma să le compenseze.

XII. Mecanisme de asistență financiară

1. Instanțele nu pot prevedea derogări de la cheltuielile de procedură, taxe, taxe de depunere, impozitarea cheltuielilor de judecată etc. în cauzele în materie de mediu? Care sunt condițiile acestei acțiuni? (10 propoziții)

Asistența judiciară poate fi acordată în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, aplicabilă numai în cauzele civile, pentru:

- Onorariile unui avocat.
- Taxă de un expert sau de interpretare;
- Onorariul executorului juridice;
- Taxe de Curte — scutiri, reduceri, amânări, întâzieri;

Suma maximă acordată ca asistență judiciară într-un an poate fi egal cu 10 salariul brut minim stabilit în anul în care ați depus cererea de asistență judiciară.

Se poate acorda asistență juridică gratuită în cazul în care venitul net mediu pe familie în ultimele două luni de la depunerea cererii de asistență judiciară a fost efectuată este în apropiere de 70 EUR (300 RON). În acest caz, taxele vor fi acoperite în întregime de către stat.

În cazul în care venitul este în curs de aproximativ 145 EUR, onorariile va fi sprijinită în proporție de 50 % de către stat.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 a introdus posibilitatea ca persoanele juridice pot beneficia de asistență judiciară cu titlu de taxe (scutiri, reduceri, amânări, întâzieri), în cazul în care:

- Taxa Curții sunt de peste 10 % din media veniturilor nete pentru ultimele 3 luni de activitate;
- entitatea juridică este în curs de dizolvare sau lichidare sau mărfurile sunt reținute;
- Curtea, analizând situația financiară și economică globală, consideră că valoarea taxei judiciare ar afecta în mod negativ activitatea persoanei juridice;

XIII. Respectarea termenelor

În funcție de tipul de decizie, există diferite termene prevăzute de lege. Răspunsul trebuie transmis în termen de 30 de zile de la o petiție adresată de un organ administrativ sau a unei reclamații administrative. Actul administrativ trebuie să fie eliberate în 30 de zile. În cazul în care autoritatea nu a luat nicio decizie în acest termen, actul este considerat ca fiind emis în mod tacit de către autoritate. Această regulă nu se aplică autorizațiilor de mediu. Nu există termene pentru emiterea autorizațiilor. Permisele pentru evaluarea impactului asupra mediului, în cazul în care beneficiarul proiectului nu furnizează toate informațiile necesare pentru emiterea autorizației de mediu în doi ani ulterior depunerii cererii, atunci cererea de autorizație de mediu va fi respinsă.

Nu există sancțiuni împotriva organelor administrative care adoptă deciziile cu întârziere prevăzute de lege.

În conformitate cu articolul 22 din Legea nr. 544/2001, instanța de judecată poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile solicitate și să îi plătească o despăgubire.

Nu există dispoziții speciale pentru termenele pentru procedurile judiciare în materie de mediu.

O acțiune în încetare în fața instanței de contencios administrativ ar putea fi încercată în primă instanță între două luni și un an și în recurs încă două luni și un an. Legea prevede că astfel de cazuri sunt măsuri care trebuie întreprinse de urgență și ar trebui să fie judecate de urgență.

O acțiune în încetare în fața instanței civile trebuie să fie judecată de urgență. Decizia ar trebui să fie livrată în 24 de ore și decizia scrisă ar trebui să beneficieze în 48 de ore din momentul hotărârea a fost pronunțată.

O cerere de anulare în primă instanță ar putea avea cel puțin doi ani, aceeași pentru exercitarea căii de atac. Comunicarea deciziei scrise părții durează foarte mult timp. Până când acest lucru este comunicat, un recurs nu poate fi depusă.

După sistemul judiciar de cercetare, punerea în aplicare a deciziei poate fi amânată timp de 7 zile, de mai multe ori. Nu există nicio reglementare privind de câte ori Curtea poate amâna punerea în aplicare a deciziei. Deciziei scrise ar trebui să fie comunicate părților în termen de 30 de zile. Acest termen este doar o recomandare pentru judecători.

Nu există un termen-limită în care instanța trebuie să pronunțe o hotărâre.

Nu există sancțiuni împotriva instanțelor care întârzie în pronunțarea hotărârilor prevăzute de lege. Acest lucru ar putea conta pentru evaluarea judecătorilor în cazul în care se dovedește că acestea nu au avut niciun motiv rezonabil să nu respecte termenii acestuia. Răspunderea disciplinară a judecătorilor.

XIV. Alte aspecte

Autorizațiile de mediu sunt acte administrative și nu pot fi contestate în fața instanțelor administrative de la emiterea acestora. Întrucât publicul este un terț în aceste proceduri, publicul poate depune o reclamație administrativă în termen de 6 luni de la data publică a cunoștinței de existența actului. Plângerea poate fi depusă în termen de 6 luni, deoarece de răspunsul din partea autorității administrative a fost primit sau ar fi trebuit să fie primite.

Informații în materie de mediu nu sunt bine structurate. Pe site-urile internet ale Agenției pentru protecția mediului informațiile nu este organizată pentru fiecare proiect, dar cu mari categorii: rapoarte de mediu, autorizații de mediu, anunțuri publice etc., astfel încât, dacă doriți să colecteze informații pentru un proiect trebuie să căutați în toate documentele care aparțin categoriilor între sute de alte proiecte. Că pune informațiile în materie de mediu foarte dificil de identificat. Nu există bine organizat baze de date cu proiecte în curs de evaluare sau care au fost evaluate în anii precedenți. Următorul text este site-ul toate agențiile de protecție a mediului în țară: <http://www.anpm.ro/>

Nu există SAL (soluționarea alternativă a litigiilor) în România, accesibile publicului în probleme de mediu. Cu toate acestea legea 192/2006 privind medierea poate fi aplicabilă.

Medierea este reglementată de Legea nr. 192/2006 și Legea nr. 115/2012. Începând cu data de 2012 octombrie 12, în materie civilă, comercială sau penală (protecția consumatorilor, dreptul familiei, relații de vecinătate, răspunderea profesională, cauzele civile cu o valoare mai mică de 11 111 EUR și în materie penală pentru infracțiunile anchetate numai în caz de reclamație prealabilă), informații privind avantajele medierii este obligatorie.

XV. În cazul străinilor

Combaterea discriminării este reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 137/2000.

Nu există norme procedurale specifice în clauze de nediscriminare, dar oamenii care nu vorbesc limba română au dreptul la un interpret și la traducerea documentelor.

Articolul 16 din Constituție și a articolul 4 alineatul (1) din Legea 303/2004 obligă pe judecători și avocați pentru a asigura egalitatea în fața legii și egalitatea de tratament a tuturor participanților la procedură judiciară, indiferent de statutul acestora.

Un interpret, trebuie să fie admisă de Curte în cazul în care o parte nu vorbesc limba română. Pârâtul are dreptul, în cauzele penale, să își folosească limbii materne.

Partea care intenționează să utilizeze anumite documente care să dovedească afirmațiile făcute în instanță trebuie să plătească pentru traduceri necesare. Traducerea trebuie să fie făcută în limba română pentru Curte și limba celeilalte părți.

Guvernul sprijină astfel de costuri în materie de mediu, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului no. 51/2008. de asistență juridică

În cauzele penale, părțile care nu vorbesc sau nu înțeleg limba română are dreptul, cu titlu gratuit, să ia notă de dosar, de a adresa Curții și să prezinte concluzii în fața Curții, prin intermediul unui interpret.

XVI. Cazuri transfrontaliere

Nu există norme procedurale speciale în cazurile care implică aspecte de mediu într-o altă țară. În cazul în care cetățenilor împotriva unei țări vecine dorește să lanseze o procedură în România, fie un organism administrativ sau al unei companii, publicul trebuie să le respecte normele României în materie de procedură. România a ratificat Convenția de la Espoo, astfel încât procedura reglementată de Convenția de la Espoo se va aplica pentru proiecte și planuri care se încadrează la Espoo și Protocolul SEA.

În legislația românească oricine poate fi considerat ca fiind publicul vizat.

Regulamentul referitor la calitatea procesuală activă a fost descris în capitolul IV, V, VII.

În concluzie, în cazul în care sunteți un ONG sau o persoană va trebui să fie permanent în instanțele din România, împotriva daunelor aduse mediului, cu publicul interesat. În ceea ce privește asistența juridică, dacă sunteți cetățean al UE, puteți depune aceste cereri. În conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului 51/2008, cu excepția asistenței juridice descrise în capitolul XII, cetățenii UE pot, de asemenea, să solicite asistență judiciară pentru:

- Cheltuielile de interpretariat;
- Traducerea documentelor;
- Călători în România dacă prezența dumneavoastră este obligatorie;

Cu privire la capacitate de măsuri provizorii și acțiunea în încetare, acestea sunt descrise în capitolele anterioare. Nu există alte dispoziții speciale din legea.

[1] *Evaluarea impactului asupra mediului*

[2] *Prevenirea și controlul integrat al poluării*

Această pagină este o versiune realizată cu ajutorul instrumentului de traducere automată. Proprietarul acestei pagini nu își asumă nicio răspundere cu privire la calitatea traducerii.

Ultima actualizare: 14/09/2016